

"Anderen heeft Hij verlost, Hij kan Zichzelf niet verlossen".

"Hij is opgestaan".

Mattheüs 27:42a

Lucas 24: 6a

Jezus aan het kruis. Spottende mensen om Hem heen. 't Is uit met de wonderen. Hij, die de doden tot leven riep, hangt te sterven aan het hout.

"Malchus", waar ben je? Jij was de laatste die kennis maakte met Jezus wondermacht. Je oor zit er weer aan. Waarom?

Hoor je de woorden van de stervende Middelaar? Hoort de smalende roep: Anderen heeft Hij verlost, Zichzelf kan Hij niet verlossen!

Waarlijk! Ze hebben gelijk, ook al is het in hun mond een leugen!

De grimmigheid van de mens maakt Hem loffelijk. Anderen heeft Hij verlost. Ja, dat kunnen getuigen de melaatsen, de lammen, de blinden, de bezetenen, de armen en de doden die door Hem geholpen zijn. Goeddoende ging Hij het land door.

Nu hebben de spotters het hoogste woord. Laat Jezus eens een wonder aan Zichzelf doen! Dan zullen wij geloven dat Hij de Christus Gods is! Ook dit is een leugen. Zij zullen ook een van het kruis komende Christus niet geloven.

Het Lam is verborgen voor de ogen. De priesterdienst verstaan ze niet. Toch zijn het de Schriften die van Hem getuigen.

Openbaring van de Verzoening wordt gegeven in de Wet van Mozes, en profeten en psalmen.

Maar offerdienst is geworden tot een offer van ons aan God.

Zò trachten we God te verzoenen. We geven de Heere van het beste of het slechtste uit de kudde om Hem te vriend te houden.

Dat was en is de godsdienst van het Joodse volk.

Tegenwoordig noemt men dat: Ook een weg tot God..

Men spreekt zeer afkeurend over de zending onder de Joden. Ze zullen zichzelf wel verlossen...

Mijn Verlosser hangt aan 't kruis,
hangt ten spot van snode smaders.
Zoon des Vaders,
waar is toch Uw almacht thans,
waar Uw Goddelijke glans?

Het wonder gebeurt niet. Jezus blijft hangen onder smaad en hoon. Dat wonder kán niet gebeuren.

In de ogen van alle vlees is daar dat wonderloze kruis. Zichzelf kan Hij niet verlossen. Waar is Zijn macht, die onbeperkt, gadeloze wonderen werkt?

Dit is Zijn macht: Hij wil de machteloze zijn. Hij wil geen vuur van de hemel om de tegenstanders te verteren. Hij wil niet bidden om legioenen engelen.

Hij wil het recht der Wet niet laten komen op de hoofden van de Hem omringende zondaren.

Hij wil het welbehagen van de Vader doen.

Hij wil Zijn eeuwige verkiezing, tot vloek en zegen, aanvaarden.

Ik heb knechten te paard gezien, en een Vorst, gaande als een knecht op de aarde.

Daarom: Hij is gekomen om anderen te verlossen.

Zichzelf kan Hij niet verlossen. Hij antwoordt niet op spot en hoon. Er is een tijd om te spreken en een tijd om te zwijgen.

Jezus zet Zijn treden in Gods spoor. Zijn voet zal niet uitglijden. Straks raken Zijn treden de dood. Dan komt de grote stilte. Passief....

Vader, in Uw handen beveel Ik Mijn geest.

Mensenhanden zullen Hem afnemen van het kruis.

Mensenhanden zullen Hem de ogen toesluiten.

Mensenhanden zullen Hem in fijn lijnwaad wikkelen.

Mensenhanden zullen Hem wegdragen naar het graf.

Maar Vader in de hemel zal de leiding hebben. Hij zal niet toelaten dat Zijn Heilige de verderving ziet. Immers: Van de vloekheuvel Golgotha klonk het woord: VOLBRACHT!

Dag zo bitter en zo goed
dag waarop de Heer' doornageld boette
voor ons dwalen, onze voeten
waste met Zijn bloed.

Dag zo bitter en zo goed,
dag waarop de Heer' van God verlaten
aan Hem vasthield, ons ten bate-
zie het was zeer goed.

Jezus verblijf in het graf behoort tot de staat van Zijn vernedering. Toch is er iets veranderd. De handen van Zijn Vader zijn teruggekomen. Vaders Geest vult het donkere graf. Geen worm zal Jezus lichaam knagen. Hij is geweest waar de worm niet sterft en het vuur niet wordt uitgeblust.

Zichzelf kan Hij niet verlossen. Rol nu de steen maar voor de mond van het graf. Stapel desnoods duizend stenen boven Hem. Verzegel het graf met zeven zegelen. Zet er duizend soldaten naast. Het blijft doorklinken: VOLBRACHT!

Wat de gevolgen van dit "Volbracht" zijn, zal aan het licht komen.

Die gewillig waart ten dode,
in het duister van de pijn
U ten offer hebt geboden,
hoe verlaten moest Gij zijn,
troosteloos aan 't kruis gehangen
opdat wij Uw troost ontvangen.
Duizend, duizendmaal, o Heer'
zij U daarvoor dank en eer.

Hij is opgestaan! Zo spraken de engelen tot de vrouwen.

Is Hij opgestaan? Hij, die de dood wilde ingaan? Kan een dode opstaan? Kan Hij verrijzen, Die Zijn handen en voeten niet vermocht los te maken? Kan de weggedragene terugkeren tot de dra-

gers? Wie redt zijn ziel van het graf?

In het Woord van God lezen we zowel van de OP-
WEKKING als van de OPSTANDING.

In de Opwekking wordt ons het werk van de Vader
genoemd. Uit de "opwekking" door de Vader, komt
tot ons de machtige troost van de rechtvaardig-
ging. Hier blijkt de volkomen tevredenheid van
de Vader met het werk van Zijn geliefde Zoon.
De kwitantie is betaald en ondertekend.

Wat winst zou te halen zijn uit Zijn blijven
in het graf?

Als de bestemde tijd gekomen is, roept de Va-
der Zijn Zoon. "Mijn Zoon, het is tijd om op te
staan!

De stem des Heeren is met kracht,
de stem des Heeren is met heerlijkheid.

Toen ik nog bij vader en moeder thuis was,
riep m'n vader me als het tijd werd om op te
staan. Dan zei ik, in de slaap: Ja, ik kom! en
sliiep gewoon door.

Voor dat vader de deur uitging, riep hij nog
eenmaal met plechtige stem: Mijn zoon Daniël,
dit is de laatste keer dat je vader je roept.
Meestal schrok ik dan wakker.

Zo niet met de Heere Jezus. Hij staat op tijd
op!

De Zoon zal OPSTAAN. Hij Zelf zal OPSTAAN!

Op deze dag zal Hij Zich aangorden met grote
kracht en heerlijkheid.

HIJ IS OPGESTAAN.

Wanneer Hij niet was opgestaan,
dan zou de wereld zijn vergaan.

Nu klinkt alom de roep voortaan:
"de Heere is waarlijk opgestaan".

Nu laat Hij niet meer met Zich doen. Hij doet!

Omdat de Koning komt en stoot
de deuren open van de dood,
bevrijdend uit de lange nacht,
het volk dat in het duister wacht.

Die lag besloten met een steen,
een wacht soldaten erom heen,
stijgt uit het graf en triomfeert
in al Zijn pracht. De Heer! regeert.

Nu zijn de tranen en de pijn
voorbij. De dood zal niet meer zijn.
Een stralende engel kondigt aan:
De Heere is waarlijk opgestaan.

Hij kon niet opstaan voor de last van de toorn
van God was doordragen en weggedragen. Onder
die last werd Zijn kracht neergebogen. Hij
heeft op de weg uit de beek gedronken. Nu heft
Hij het hoofd omhoog.

Zieke vriend, vriendin, lezer..wij mogen el-
kaar begroeten met: De Heere is waarlijk opge-
staan!

Wij zijn vergeters van het goede. Wat u ook
vergeet: Houd in gedachtenis, dat Jezus Chris-
tus uit de doden is opgewekt!

Spotters vragen: Waar is uw God? Onze God is met
ons. Immanuël!

Overwinnaar van de hel. Hij is in de hemel en
op de aarde.

Hij geeft psalmen in de nacht..ongevraagd.

Grijnst de dood u aan? Moet ge uw hoofd neerleg-
gen? Hij make ons stil om Jezus wil.

Genade is genade. Daar kan niets bij en daar
hoeft niets bij.

Biddeloos? Dankeloos? Hij is opgestaan om voor
u te bidden.

Zonder moed, en toch vol goede moed!

Niets hebbende, nochtans alles bezittende.

Als stervenden, en ziet, wij leven.

Gisteren was ik met U dood,
o Christus, in dit morgenrood
word ik met U weer opgewekt
daar Gij de Uwen tot u trekt.

O Christus, ik die gister pas
met U aan 't kruis gehangen was,
laat heden tot Uw lof en prijs

mij bij U zijn in 't paradijs.

Hij sprak: Weest gegroet!